

DE UILENSPIEGEL

SCHAAKTIJDSCHRIFT VAN DE
VOERENDAALSE SCHAAKVERENIGING

OKTOBER 1992 NUMMER 0 JAARGANG 1

DE UILENSPIEGEL

SCHAAKTIJDSCHRIFT VAN DE
VOERENDAALSE SCHAAKVERENIGING

verschijnt maandelijks

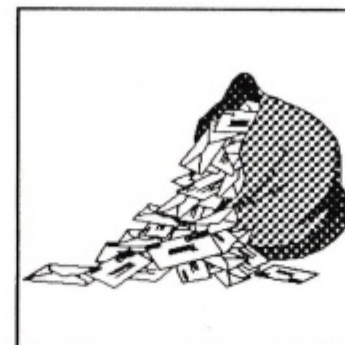
OKTOBER 1992

NUMMER 0

JAARGANG 1

INHOUDSOPGAVE

Verenigingsgegevens.....	2
Redactioneel voorwoord.....	3
De voorzitter.....	4
De geschiedenis.....	6
De clubkampioen.....	7
Analyseblok.....	8
Het jeugdschaak.....	12
Overzicht behaalde resultaten.....	15

Voor U ligt het nulnummer van het splinternieuwe clubblad van schaakvereniging Voerendaal. Onlangs werd het initiatief genomen tot oprichting van dit blad. Het teamtoernooi, dat vandaag - 17 oktober 1992 - gehouden wordt, was een prima aanleiding voor de uitgave van een eerste (nul)nummer.

Daarmee is dit blad in meerdere opzichten een kennismaking. Voor de deelnemers aan dit toernooi die geen lid zijn van S.V. Voerendaal in de eerste plaats een (waarschijnlijk nadere) kennismaking met onze schaakclub. Want er is voor gekozen om dit nulnummer te vullen met verhalen, die een aardige indruk geven van wat SV Voerendaal is en doet. Voor de leden van schaakvereniging Voerendaal vormt dit nummer een eerste kennismaking met het nieuwe clubblad. Voor hun is het aardig om te weten, dat de redactie ernaar streeft, om in elk geval steeds binnen twee weken na de externe competitie een nummer te laten verschijnen.

Wat misschien niet iedereen weet, is dat het niet voor het eerst is dat SV Voerendaal een clubblad uitgeeft. Enkele jaren geleden was er eveneens een blad voor de verenigingsleden, dat gerekend mag worden tot een van de beste - en dikste - die ooit door een Limburgse vereniging is uitgegeven. Probleem was echter, dat de copy door maar een klein aantal mensen werd aangeleverd. Daardoor werd regelmatige verschijning steeds meer een probleem.

Bij de samenstelling van dit nieuwe blad staat de regelmatige verschijning voorop. Eén van de belangrijkste redenen hiervoor is het kunnen inspelen op de actualiteit. Kort na de externe competitieronde is het laatste nieuws daarover al te lezen. Of die hoge verschijnings-frequentie ten koste gaat van de dikte van het blad is sterk afhankelijk van de medewerking uit de vereniging. De redactie zal wat dat betreft regelmatig een beroep doen op verenigingsleden. Maar iedereen kan natuurlijk ook spontaan copy aanleveren!

Bij de samenstelling van dit blad is onder andere gesproken met voorzitter Frans Héman, die ook de statuten voor de

D: Donderdagavond vanaf 19.30 uur in Sportcomplex "De Joffer", [redacted]
 ER: F. Héman, [redacted]
 S: F. Kerssemakers, [redacted]
 ESTER: B. Bomhoff, [redacted]
 ELEDER: J. Hanssen, [redacted]
 ER: B. Merx, [redacted]
 H 1e: B. Merx, zie boven
 H 2e: H. Vrouwenraets, [redacted]
 H 3e: J. Hanssen, zie boven
 : B. Bomhoff, J.W. Grimbergen, B. Smeets, T. Vrouwenraets
 EN: + tijdens clubavond aan redactieleden;
 + T. Vrouwenraets, [redacted]

vereniging heeft samengesteld. Als basis daarvoor hebben model-statuten van de KNSB gediend. De bepaling uit dat model, dat de vereniging ook zorg zou dragen voor de uitgave van een clubblad is echter geschrapt. Daarmee is uiteraard niet gezegd dat het bestuur of de leden tegen de uitgave van een dergelijk blad zijn. De indruk bestaat zelfs, dat veel leden enthousiast zijn over het initiatief om opnieuw een clubblad uit te gaan geven. Het is aan de redactie om het bestaansrecht te bewijzen. U kunt er van uit gaan, dat die wil binnen de redactie beslist aanwezig is!

Voor de leden van schaakvereniging Voerendaal zal dit nummer dus door vele nummers gevolgd worden. Voor de toernooideelnemers die geen lid zijn van onze club, zal het - voorlopig? - bij deze eerste kennismaking blijven. Desalniettemin wenst de redactie beide groepen een plezierig toernooi en veel leesplezier met dit nulnummer.

De redactie

DE VOORZITTER

Frans Héman: "Taak voorzitter is de sfeer binnen de vereniging in de gaten te houden"

Een balletje kan raar rollen. Dat ondervond Frans Héman, sinds jaar en dag voorzitter van Schaakvereniging Voerendaal, zo'n twaalf jaar geleden. "Ik nam de taak op me om de statuten van de vereniging te verzorgen. Toen die aangenomen werden, werd ik tevens tijdelijk voorzitter. Omdat er geen andere gegadigde voor die functie was, bleef dat zo."

Nu, eind 1992, is Héman nog steeds voorzitter van een bloeiende club.

Niet omdat hij erg gehecht is aan het spreekwoordelijke pluche van de voorzittersstoel: "ik stel ieder jaar mijn functie ter beschikking. Als er een ander op zou staan die voorzitter wil worden, dan zou ik daarmee geen moeite hebben. Maar voor mij is het geen regel dat er een maximum

tijd aan het vervullen van een bestuursfunctie zou moeten worden verbonden. Als het goed functioneert, dan is verandering niet noodzakelijk."

Goede sfeer

Schaakvereniging Voerendaal is een club die ernaar streeft om op een hoog niveau te spelen. Toch staat de goede sfeer voorop, benadrukt Héman: "Een hoger niveau is prima, we zijn er erg blij mee, als het maar gezellig blijft. We hebben er nooit voor gekozen om spelers van buiten af aan te trekken. Wie extern speelt, moet ook intern spelen." Die goede sfeer zet zich ook voort binnen het bestuur: "Er zijn nooit conflicten geweest binnen het bestuur. Er is zelfs nooit gestemd. De vereniging heeft, in tegenstelling tot veel andere clubs, ook nooit problemen met het vinden van vrijwilligers. We kunnen altijd moeiteloos mensen bij elkaar krijgen, iedereen wil meewerken." Die consequente keuze voor het plezier achter de sport heeft er zelfs toe geleid, dat Frans Héman zakte voor zijn arbiters-examen: "Ik was aanwezig bij een partij tussen twee kinderen, die nauwelijks wisten hoe de stukken gezet moesten worden. Op een gegeven moment speelden ze door, hoewel de ene mat stond. Ik liet ze doorspelen. Dat was volgens de examencommissie fout. Ik kies daar niet voor."

Signaleren

Wat is zijn belangrijkste taak als voorzitter? Frans Héman is daar duidelijk in: "Ik signaleer de sfeer, houd in de gaten wat er onder de leden leeft en probeer daar ook naar te handelen. Ik ben daar wel pragmatisch in, we moeten niet achter elke kreet aanhollen." Bij het vervullen van zijn functie heeft Héman het voordeel dat hij veel leden van SV Voerendaal niet alleen kent van de wekelijkse clubavonden. Als fysiotherapeut, maar ook als lid van tal van andere verenigingen komt hij veel schakers ook buiten verenigingsverband tegen. De geluiden die hij dan hoort, komen dikwijls goed van pas bij het vorm geven aan het clubbeleid.

Het zal niemand verbazen dat de voorzitter, gevraagd naar een wens voor de spelers van het team-toernooi van SV Voerendaal, de nadruk legt op de sfeer: "Het moet vooral een gezellig toernooi worden, met veel onderlinge contacten."

Een wens die ook de redactie van dit blad van harte ondersteunt!

DE GESCHIEDENIS

Jonge club timmert aan de weg

Wat zo'n twaalf jaar geleden begon als een initiatief van een paar fervente schaakliefhebbers, heeft geleid tot een club die staat als een huis. Wie de geschiedenis van Schaakvereniging Voerendaal in één zin moet samenvatten, slaat de plank niet ver mis met deze conclusie. Opvallend is het daarbij, dat successen op het schaakbord werden geboekt met behoud van een prima sfeer. Het is niet al te dik gezaaid met verenigingen die dat na kunnen zeggen.

Aan de wieg van Schaakvereniging Voerendaal stonden Jacques Hanssen en Ger Oijen, die ook nu nog clublid zijn. Hun wekelijkse schaakavond sprak meer mensen aan, en zo werd besloten om iedere donderdagavond bij elkaar te komen. Frans Héman, sinds mensenheugenis voorzitter, over die tijd: "in het begin hadden we niks. Iedereen bracht zijn eigen materiaal mee. We hadden ook te weinig klokken. Regelmatig werden partijen zonder klok afgewerkt."

Kladblaadje

Ook uit die begintijd dateert de historische anecdote over ir. de Vries, de eerste penningmeester van Schaakvereniging Voerendaal. Hij kwam eens op de clubavond aan met een blaadje van een kladblok. Daarop stond de boekhouding van een heel verenigingsjaar.

Bij de eerste stap op weg naar professionalisering van de vereniging speelde Joep (zijn achternaam is voor velen onbekender dan zijn voornaam), verantwoordelijk voor de horeca-exploitatie in de Voerendaalse sporthal, een belangrijke rol. Hij was het, die een renteloze lening verstrekke voor de aanschaf van borden, stukken en klokken.

Vanaf het begin werd ook al deelgenomen aan de externe clubcompetitie. En met een behoorlijk sterk team, dat al ras promotie wist af te dwingen. Opvallend kenmerk was, dat jarenlang met één en hetzelfde team werd gespeeld. Op de eerste afzegging voor een externe wedstrijd heeft Voerendaal jaren moeten (of eigenlijk: mogen) wachten.

Feest

De zes man, die in het prille begin lid waren van de vereniging, kregen al snel versterking. Stukje bij beetje groeide Schaakvereniging Voerendaal uit naar wat het nu is: een club met zo'n 40 leden, drie extern spelende teams en een jeugdafdeling die kan bogen op vele successen, tot op

nationaal niveau aan toe.

Gelukkig blijven veel jeugdspelers voor de club behouden. Het beste voorbeeld daarvan is Patrick Driessens. Deze speler uit "eigen kweek" is meervoudig clubkampioen en vaste eerste bordspeler.

Met al die groei bleef de vereniging toch zijn typisch eigen sfeer behouden. Voorzitter Frans Héman weet zich nog een tekenend voorbeeld daarvan te herinneren: "We hebben eens een feest georganiseerd omdat ons tweede team kampioen zou worden. Toen puntje bij paaltje kwam liepen ze het kampioenschap net mis. Het feest is uiteraard toch doorgegaan."

Een fraaiere illustratie van wat Schaakvereniging Voerendaal inhoudt is nauwelijks te bedenken. Prestaties en goede sfeer gaan hand in hand bij een jonge vereniging die volop aan de weg blijft timmeren.

DE CLUBKAMPIOEN

Patrick Driessens: "Schaken komt voor mij niet op de eerste plaats"

Met Rob en Bob Merx was afgesproken dat ik (Bert Smeets) ter kennis-making met de Schaakvereniging Voerendaal eens langs zou komen en een partijtje zou spelen. Mijn tegenstander was een jeugdspeler van een jaar of 11, die naar mij al vlot bleek, reputatie genoot in de club. Die partij won ik nog.

Enkele weken later wist ik me met zetherhaling nog te redden naar remise, en sindsdien heb ik - en velen met mij - alleen nog maar het onderspit gedolven tegen Patrick

Driessens, onze clubkampioen.

Hij is nu 18 jaar, heeft al diverse successen geboekt, en wordt op grond daarvan alom gerespecteerd in het Limburgse. De vraag is hoe hij zich verder zal ontwikkelen, welk niveau hij nog kan bereiken. Hijzelf is daarover voorzichtig. Desgevraagd geeft hij aan dat het Limburgs Kampioenschap voor hem een doel is. Maar verder wil hij niet vooruit kijken. De toekomst zal het allemaal moeten uitwijzen. Hij vindt het leuk om partijen op teletekst te volgen en na te spelen, maar dan wel vlot, niet al te diepgaand. Analyses doet hij het liefst met anderen, met

name met Rob Merx die veel heeft bijgedragen aan de ontwikkeling van Patrick Driessens als schaker. Schaken is een hobby van hem, maar dan wel in een evenwichtige verhouding met andere tijdsbestedingen. Zo is hij ook actief als speler in de regionale competitie van het basketbal (!), terwijl zijn studie aan de RU Limburg uiteraard op de eerste plaats komt. Qua stijl heeft Patrick een ontwikkeling doorgemaakt van aanvankelijk het strikt positionele naar nu een meer agressieve, tactische stijl.

De kennismaking met de schaker Patrick Driessens kan uiteraard het best via zijn partijen. Recent heeft hij op uitnodiging van De Juiste Zet uit Noorbeek een schaaktweekkamp over 4 partijen gespeeld tegen Maurice Peek, de 16-jarige clubkampioen van DJZ. In het analyseblok bericht Patrick Driessens over zijn eigen ervaringen van deze match.

ANALYSEBLOK

Och er zat enig verschil in de speelsterkte en in het prijzengeld, maar voor de rest zou je de tweekampen kunnen vergelijken. Terwijl Fischer en Spasski in het voormalige Joegoslavië streden, speelde ik een tweekamp tegen de 16-jarige clubkampioen van De Juiste Zet uit Noorbeek namelijk Maurice Peek. De tweekamp zou over 4 partijen gespeeld worden. De tweekamp werd georganiseerd door de schaakvereniging uit Noorbeek.

Al mijn partijen waren spannende potjes, al zou de uitslag ($3\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$) voor mij anders doen vermoeden. Over het nivo van de partijen ben ik tevreden, alleen in de derde partij maakte mijn tegenstander, en een zet later ikzelf, een grove fout. Hoewel mijn tegenstander geen enkele partij wist te winnen, speelde hij absoluut niet slecht, hij had alleen de pech dat ik goed in vorm was.

Het spelen van een tweekamp was een bijzondere belevenis: binnen twee weken speel je normaal niet vier keer tegen dezelfde tegenstander. Aangezien ik prima met zowel de organisatoren, mijn tegenstander en de commentatoren op kon

schieten, heb ik het een leuke tweekamp gevonden. Dat ik de tweekamp gewonnen heb, maakte het natuurlijk nog leuker.

P. Driessens - M. Peek

2e matchpartij

Dame-indisch

Analyse: Patrick Driessens

1. d2-d4	Pg8-f6
2. c2-c4	e7-e6
3. Pg1-f3	b7-b6
4. a2-a3	Lc8-a6

Met deze zet wil zwart de witte ontwikkeling bemoeilijken. Wit kan pion c4 op diverse manieren dekken. Na 5. e3 d5 heeft zwart een goede versie van het Dame-gambiet. Ook 5. Pbd2 is niet het beste omdat het paard daar erg passief staat. Wit kiest voor de beste manier.

5. Dd1-c2	La6-b7

Het lijkt alsof zwart een tempo verloren heeft. De witte koningin staat echter niet bijzonder gunstig op c2.

6. Pb1-c3	c7-c5

Hier blijkt een nadeel van de dame op c2. Stond zij nog op d1 dan was 7. d5 sterk geweest.

7. e2-e4	c5xd4
8. Pf3xd4	Lf8-c5

Zwart kan ook de zogenaamde egel-opstelling kiezen (met de kenmerkende zetten Le7, d6, a6, Pbd7, 0-0, Dc7) genoemd naar de prikken die zwart zal uitdelen als wit hem wil aanpakken: het is meer een afweersysteem dan een actieve strategie.

9. Pd4-b3	Pb8-c6

Er is een interessante positie ontstaan. Zwart heeft minder ruimte en een zwakke d-pion. Daartegen-

over staat dat wit veld d4 ernstig verzwakt heeft.

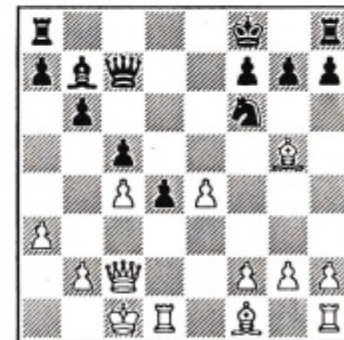
10. Lc1-f4

Wit richt zijn loper op het zwakke punt d6 en bereidt de lange rochade voor.

10. ...	d7-d6
11. 0-0-0	e6-e5
12. Pc3-b5!	Dd8-e7!

Als zwart het offer aanneemt volgt er 12...exf4 13. Pxc5 bxc5 14. Pxd6 Kf8 15. Pxb7 Db6 16. Pd6 Pd4 17. Txd4 cxd4 18. c5 waarna wit ruim voldoende compensatie voor de kwaliteit heeft.

13. Pb3xc5	d6xc5
14. Pb5-d6	Ke8-f8
15. Pd6-f5	De7-c7
16. Lf4-g5	Pc6-d4
17. Pf5xd4	e5xd4

Na deze vrijwel geforceerde zettenreeks zijn de kenmerken van de stelling danig veranderd. Het grappige is dat beide spelers al een tijdje op deze stelling 'mikten'. Zwart omdat hij een gedekte vrijpion en een goede loper heeft. Wit omdat hij het

loperpaar en aanvalskansen tegen de zwarte koning heeft. Het blijkt dat de witte kansen wat beter zijn, maar dat was moeilijk te voorzien.

18. Lf1-d3
18. Lxf6 Df4 gevolgd door
19...Dxf6 is goed voor zwart.

18. ... Pf6-d7
19. Kc1-b1 f7-f6?!

Dit geeft een aanknopingspunt aan wit, maar het is onduidelijk hoe zwart zich anders op moet stellen. Als de zwarte koning op de koningsvleugel blijft, gooit wit al zijn pionnen op die vleugel naar voren, zonder dat zwart tegenspel heeft.

20. Lg5-c1 a7-a6?

Dit is een verloren tempo, omdat zwart b5 toch niet door kan zetten. Meteen 20...Te8 is beter. Wit zal op dezelfde wijze als in de partij voortzetten. Hij krijgt dan weer goede aanvalskansen, al is het niet zo duidelijk als in de partij.

21. f2-f4 Ta8-e8
22. Th1-e1 Kf8-e7
23. e4-e5 f6xe5
24. f4xe5

Na 24...Pxe5? 25. Lf4 Kd8
26. De2 verliest zwart een stuk.

24. ... h7-h6
25. Ld3-e4 Ke7-d8
26. Le4xb7 Dc7xb7
27. Dc2-g6 Pd7-f8

27...Pxe5 verliest vanwege
28. Txe5! Txe5 29. Dd6 en
op 27...Txe5 volgt 28. Dxc7
The8 29. Txe5 met voordeel voor wit.

28. Dg6-d6 Kd8-c8
29. e5-e6 g7-g5

30. Td1-d3!
Van hieruit kan de toren zowel naar b3 als f3 en eventueel zelfs naar h3.

30. ... Db7-c7
31. Dd6-d5 Dc7-b7
32. Td3-f3 Pf8-g6
33. Tf3-f7 Pg6-e7
34. Dd5-e5 Db7-c7
35. De5-f6 Dc7-d6
36. h2-h4! d4-d3

36...Thg8 37. hxg5 Tg6 38. Df4 Dxf4 39. Lxf4 hxg5 40. Ld6 Kd8 41. b4 en wit heeft winnend voordeel.

37. De5-c3!
Het veiligste en het sterkste, de zwarte pion op d3 zal spoedig verloren gaan.

37. ... Pe7-c6
38. Tf7-d7 Dd6-f8
39. Dc3xd3 Pc6-d4
40. Te1-f1! Df8-g8
41. Tf1-f7

Met de beide witte torens op de 7e rij is het snel uit.

41. ... Te8xe6
42. Dd3-g3 Dg8-g6
43. Kb1-a2 Te6-c6
44. Td7-a7

1 - 0

P. Driessens - M. Peek
4e matchpartij
Dame-indisch
Analyse: Patrick Driessens

1. d2-d4 Pg8-f6
2. Pg1-f3 e7-e6
3. c2-c4 b7-b6
4. a2-a3 Lc8-a6
5. Dd1-c2 La6-b7
6. Pb1-c3 c7-c5
7. e2-e4 c5xd4
8. Pf3xd4 Lf8-c5

9. Pd4-b3 Pb8-c6

10. Lc1-g5

De voorgaande zetten zijn, op een zetverwisseling na, gelijk aan die van de tweede partij. Deze ging verder met 10. Lf4 en wit wijkt nu met 10. Lg5 af. Voordelen van Lg5 vergeleken met Lf4 zijn: de penning van het paard op f6 is uiterst lastig voor zwart en zwart kan niet een tempo winnen met e5. Het nadeel is natuurlijk dat wit het belangrijke veld d6 niet meer bestrijkt.

10. ... d7-d6
11. Tal-d1

Ook hier kwam 11. 0-0-0 analoog aan de tweede partij zeer in aanmerking.

11. ... Dd8-e7
12. Lf1-e2 0-0
13. 0-0 h7-h6
14. Lg5-h4 Ta8-d8
15. Kg1-h1 Pc6-e5!

Zwart moet iets aan de lastige penning doen, anders speelt wit 16. f4 en krijgt zodoende een sterke aanval. De tekstzet heeft echter het nadeel dat zwart de controle over d4 verliest.

16. Pb3-d4!

Op 16. f4 volgt nu 16...Pg6 en wit kan de penning van het zwart paard niet meer handhaven, waardoor zijn aanval flink aan kracht inboet. Hij besluit daarom eerst zijn paard te centraliseren. Later kan er ooit b4 dreigen; de zwarte loper op c5 staat kwetsbaar.

16. ... Pe5-g6
17. Lh4-g3 h6-h5

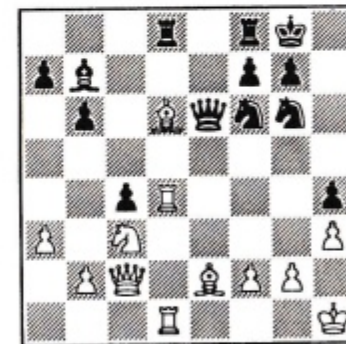
Een bekende zet in dergelijke stellingen met de paarden op f6 en g6. Wit

moet nu uitkijken dat deze zwarte pion niet doorstoot naar h3, want dat geeft probelemen op de a8-h1 diagonaal. Verder dreigt zwart eenvoudig met 17...h4 een stuk te winnen. Het witte antwoord is dus zo goed als gedwongen.

18. h2-h3 h5-h4
19. Lg3-h2 Lc5xd4?!

Het plan van het openen van de stelling ingeleid door deze zet blijkt dubieus te zijn omdat wit meer ruimte en een kleine ontwikkelingsvoorsprong heeft. Het is echter moeilijk je geduld te bewaren als je ietwat benauwd staat.

20. Td1xd4 d6-d5
21. e4xd5 e6xd5
22. Tf1-d1 d5xc4
23. Lh2-d6 De7-d6

24. Kh1-g1!

Hier komt de aap uit de mouw: wit kan, om de dreiging 24...Dxh3 te verhinderen rustig met zijn koning een tempo verliezen. Hij dreigt immers met 25. Lxc4 het tempo terug te winnen en een overweldigende stelling te krijgen. Ook op 23...Dd7 kan wit rustig 24. Kg1!

spelen. De zwarte koningin staat ook dan zeer ongelukkig door de witte torens op de d-lijn.

24. ... Lb7xg2!?

Hoewel dit offer niet correct blijkt te zijn is het toch leuk gevonden. Zwart is bijna gedwongen om materiaal te geven. Hij kan de kwaliteit geven, al heeft hij dan totaal geen compensatie. De andere manier is het torenoffer dat de zwartspeler hier brengt, hij krijgt dan wel wat aanvalskansen.

25. Kg1xg2 Td8xd6

De consequentie van het voorgaande offer.

26. Td4xd6 Pg6-f4
27. Kg2-f1 De6xh3
28. Kf1-e1 Tf8-e8
29. Td6-d4

Op 29. Kd2 volgt 29...Pxe2

30. Pxe2 Pe4

29. ... Pf4-g2

30. Ke1-d2 Pg2-e3

Een aardige zet waarmee zwart een kwaliteit terug wint. De witte koning komt nu echter in veilige havens, waardoor zijn materiële overwicht de doorslag zal geven.

31. Td4xh4 Dh3xh4

32. f2xe3 Dh4-f2

33. Kd2-c1 Df2xe3

34. Kc1-b1 b6-b5

35. Le2-f1 a7-a6

36. Lf1-g2 Pf6-g4

37. Lg2-c6 Te8-b8

38. Dc2-f5 Pg4-f6

39. Pc3-d5 Pf6xd5

40. Lc6xd5 Tb8-f8

41. Ld5xf7!

Op 41...Txf7 volgt nog 42.

Td8 Tf8 43. Txf8 mat.

1 - 0

HET JEUGDSCHAAK

De verrichtingen van de Voerendaalse jeugd

Het is stil. Slechts af en toe wordt er gefluisterd of klinkt het zachte gerinkel van een koffiekopje. Achter in rijen opgestelde tafels zitten mensen voorovergebogen en ingespannen te turen naar het schaakbord. Een enkeling loopt wat afwezig rond tussen de tafels te kijken naar de verrichtingen van de anderen. De ruimte wordt verlicht door tl-buizen die een steriel, zakelijk en weinig flatteus licht verspreiden. Kortom, we zijn aangeland bij een doorsnee clubavond

van een doorsnee schaakvereniging. Niet bepaald een enerverend gebeuren.

Nee, dan een gewone schaakmiddag voor de jeugd. Er wordt geschreeuwd en gerend, stukken vallen op de grond, links en rechts slingeren borden over de scheefstaande tafels. De onbezonnen speelsheid van de jeugd heeft bezit genomen van het serieuze schaakhonk.

Maar vergis U niet, ook hier wordt geschaakt en bij vlagen heel goed. Dat weten we uit ervaring, want heeft er niet ooit eens verloren van zo'n speelse jeugdspeler.

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Dit gezegde geldt voor elke vereniging en dus ook voor schaakverenigingen. Want een voortdurende nieuwe aanwas is nodig om een club niet alleen te laten voortbestaan, maar ook om haar levend te houden. Wanneer je als vereniging beschikt over een gezonde jeugdafdeling, ben je verzekerd van een regelmatige doorstroming. Elke vereniging weet dit, maar ook hoe moeilijk het is om jonge mensen voor het schaken enthousiast te maken en te houden. Niet alleen moet je de jeugd zover zien te krijgen dat ze naar de club toekomen, er moet ook voor gezorgd worden voor een goede begeleiding, anders zijn ze zo weer vertrokken. Een jeugdafdeling vraagt voortdurende aandacht.

Het begin

Hoe is het jeugdschaak bij onze vereniging nu eigenlijk begonnen?

Toen de vereniging in 1980 werd opgericht, was er nog geen sprake van een jeugdafdeling of jeugdschakers. Maar dat veranderde snel. De eerste jeugdleden meldden zich in 1981. Dat waren Bob en Rob Merx, beiden nog steeds lid van de vereniging. Overigens ging dat toen niet zomaar. Er moest eerst gestemd worden over de vraag of jeugdspelers wel aan de competitie mochten meedoen! Inmiddels zijn de meningen wel veranderd, want het jeugdschaak is een volwaardig onderdeel van de vereniging geworden.

Achteraf gezien was de reserve tegen het toelaten van jeugdspelers niet eens onterecht, maar dan om een heel andere reden, want in 1983 al was de clubkampioen een jeugdspeler, te weten Rob Merx.

In datzelfde jaar 1983 werd begonnen met een aparte jeugdschaakafdeling. De eerste deelnemers kwamen bijna allemaal van de basisschool van Kunrade, want daar gaf moeder Merx les. Die eerste lichting was meteen een hele goede lichting. Niet alleen spelen op dit moment een aantal van de toen begonnen jeugdleden nog steeds mee, maar nu op de gewone clubavond, maar ook de veelvuldige clubkampioen, Patrick Driessens, is hieruit voortgekomen.

Op dit moment schaaft de jeugd afdeling op de zaterdagmorgen van 11.00-12.00 uur. Het aantal jeugdspelers wisselt nogal sterk. Waren het in het begin zo'n 15 deelnemers, er zijn ook momenten geweest dat slechts enkelen de zaterdagmorgen kwamen bezoeken. Wel is er een regelmatige aanwas. Dat komt doordat wij als vereniging reclame maken op de basisscholen binnen de gemeente Voerendaal of activiteiten opzetten, zoals een basisschoolkampioenschap. De regelmatige toestroom van nieuwe jeugdleden zorgt ervoor dat het jeugdschaak, ondanks de schommelingen, tot een vast en volwaardig onderdeel van de vereniging is geworden.

Het begeleiden van de jeugd is overigens geen eenvoudige zaak. Jeugdleden kunnen soms best lastig zijn, komen niet altijd even regelmatig en het niveau-verschil is groot. Het is echter ook een dankbare taak. Je ziet dat jonge mensen enthousiast worden voor het spelletje en dat talenten zich steeds beter gaan ontwikkelen.

Verschillende leden van de vereniging hebben de zware taak van begeleider van de jeugd in de loop der jaren op zich genomen. Drie van hen, die dit al vrijwel van begin af aan hebben gedaan, willen wij hier noemen: Bob Merx, Frans Héman en Ger Oijen.

Het jeugdteam

Het niveau van de schakende jeugd van Voerendaal is hiervoor al even aangestipt. Dat ligt behoorlijk hoog, hetgeen heel duidelijk blijkt uit de resultaten die het jeugdteam in de korte tijd dat het bestaat, heeft geboekt. Onder de bezielende leiding van Bob Merx is dit 4-koppige team in het competitiejaar 1986/1987 aan de LiSB-competitie voor spelers tot 16 jaar gaan deelnemen. En met succes! In het eerste jaar werden zij meteen al tweede, in het tweede jaar ook en in het derde jaar (seizoen '88/'89) was het dan raak, zij werden kampioen en mochten daarom mee gaan doen aan de KNSB-competitie. Het team bestond toen uit Patrick Driessens, Igor Heijnen, Brian Sieben en Bart van der Zwet. In de LiSB-competitie hebben zij het sindsdien tot een traditie weten te maken om kampioen te worden. Alleen afgelopen seizoen werden zij 'slechts' tweede. Voor velen een prima resultaat, maar wanneer je zo verwend bent als onze vereniging, ben je hiermee niet tevreden. Dit seizoen dus gewoon weer winnen.

In de KNSB-competitie heeft het jeugdteam het overigens ook heel goed gedaan. Dat was nog vrijwel niet voorgekomen dat Limburgse teams zich hier konden handhaven, maar ons team wist dit wel te doen. In het seizoen '90/'91 bereikte het zelfs een meer dan voortreffelijke derde plaats. Voorwaar

geen geringe prestatie. Het jeugdteam is dan ook terecht één van de visite-kaartjes van de vereniging.

OVERZICHT BEHAALDE RESULTATEN

Externe Competitie

De eerste keer dat onze vereniging meedeed aan de LiSB-competitie was in het seizoen '82/'83. Dat was meteen raak, we werden kampioen, waardoor het volgende seizoen gespeeld werd in de 2e klasse. Vanaf dat jaar werd er ook met een tweede team meegedaan. Het eerste team is drie keer tweede in de 2e klasse geworden, alvorens het dan uiteindelijk in seizoen '86/'87 promoveerde naar de 1e klasse LiSB. In dat zelfde seizoen overigens

promoveerde ook het tweede team van de 3e naar de 2e klasse.

Inmiddels was de vereniging zo gegroeid dat er sinds '85/'86 ook een derde team aan de competitie kon gaan deelnemen.

In seizoen '87/'88 promoveerde het eerste team naar de Promotieklasse. Het duurde enkele jaren, maar de plaats in de 1e klasse werd vorig seizoen dan toch overgenomen door ons tweede team, zodat we nu in de hoogste Limburgse regionen vertegenwoordigd zijn.

Het derde team speelt nog steeds in de 3e klasse.

Uitgangspunt bij de samenstelling van dit team is altijd geweest dat hier iedereen die extern wilde spelen aan mee moest kunnen doen, ongeacht het niveau. Kwaliteit stond niet op de voorgrond. Vanaf dit seizoen is ook het derde meer prestatiegericht, zodat gemikt wordt op doorstroming naar de 2e klasse. De mogelijkheid van een vierde team wordt nog bekeken.

Individueel

Over de Limburgse jeugdkampioen is in dit blad al meermalen geschreven, zodat we hierop niet verder terugkomen.

Wel willen we melden dat in de B-klasse 4 keer een kampioen uit onze vereniging afkomstig was. De namen: Rob Merx, Jos Schiepers, Eric Souren en Bert Smeets.

KO-bekertoernooi

Hieraan doen we nu drie jaar mee. In de eerste twee jaren met één team, sinds vorig jaar met twee teams. Vorig jaar (seizoen '91/'92) werd het eerste team verrassend Limburgs KO-bekerkampioen, voor de favorieten zoals de teams van Schaesberg en Brunssum.

Vanaf dit jaar doen we mee met drie teams, waarbij we hopen dat het goede resultaat van vorig jaar kan worden geëvenaard.

Nog vele resultaten van individuele leden van de vereniging kunnen worden vermeld, maar dat zou een te grote opsomming van gegevens worden. Wel zal duidelijk zijn dat wij op een heel goed niveau spelen, zowel individueel als in teamverband. Daarmee wordt bewezen dat gezelligheid en ontspanning heel goed kunnen samengaan met het leveren van goede prestaties.